

Een enorme prestatie met ruimschoots behaalde doelstellingen

Tien jaar Bestuursakkoord Water

Dankzij het Bestuursakkoord Water (BAW) werken het Rijk, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG), het Interprovinciaal Overleg (IPO), de Unie van Waterschappen (UvW) en de Vereniging van waterbedrijven in Nederland (Vewin) sinds 2011 intensief en succesvol samen en geldt hetzelfde voor de samenwerking tussen de overheden en drinkwaterbedrijven in de regio. Goede communicatie, duidelijke verantwoordelijkheden en kosteneffectief samenwerken zijn de destijds afgesproken speerpunten. In 2021 eindigt het BAW. Wij kijken terug op tien jaar BAW met Sander Mager, portefeuillehouder Waterkwaliteit bij de Unie van Waterschappen en lid van het dagelijks bestuur bij waterschap Amstel, Gooi en Vecht, Breunis van de Weerd, lid VNG-adviescommissie water (VNG) en burgemeester van Nunspeet, en Riksta Zwart, lid van het Bestuur van Vewin en directeur Waterbedrijf Groningen. Maar bij een terugblik hoort, zeker zo aan het eind van 2020, ook een vooruitblik. Hoe zien zij de toekomst voor zich, zonder het huidige BAW?

Sander Mager, UvW.

Wat heeft het Bestuursakkoord Water uw organisatie en de Nederlandse waterwereld in het algemeen opgeleverd?

Sander Mager (UvW): 'Ik vind dat we heel erg trots mogen zijn op wat we als sector hebben bereikt via het Bestuursakkoord Water. Van tevoren hebben we drie doelstellingen geformuleerd: minder kosten, betere kwaliteit en minder kwetsbaarheid. Die doelen hebben we ruimschoots gehaald. Met name de bereikte doelmatigheid, dus veel lagere (meer)kosten, springt echt in het oog. Ook zie ik dat er in de regio een hele goede samenwerking tussen deze waterpartners is ontstaan. Die gaat gewoon door na het Bestuursakkoord Water!'

Wat zijn de factoren die samenwerking tussen waterpartners tot een succes maken?

'We zijn waterpartners; we delen een verantwoordelijkheid en spreken voor een belangrijk deel ook dezelfde taal. Het is ons erg goed gelukt om hele duidelijke afspraken te maken over de resultaten, maar ook over welke maatregelen we gingen treffen om onze ambities vorm te geven. De balans tussen deze twee componenten was cruciaal.'

'Het is en blijft mensenwerk. We kunnen met elkaar heel mooi een akkoord opstellen, maar het gaat om de gedrevenheid waarmee wij het vervolgens in de praktijk brengen. Dan zie ik vervolgens dat zowel de bestuurlijke als de ambtelijke partijen er echt voor gegaan zijn. Veel van de complimenten zouden dan ook aan hen gericht moeten zijn. De sleutel tot succes is geweest: onze passie om dit met elkaar te willen en te doen. We kunnen in Nederland heel goed een beleid maken, maar wat ik zo leuk vind aan onze watersector, is dat wij allemaal doeners zijn. Er heerst een 'handen uit de mouwen'-mentaliteit.'

Wat zijn de wateruitdagingen van nu en de nabije toekomst?

'Dat is wel een hele mooie, maar ook een brede vraag. Tien jaar geleden ging het heel erg over efficiency in de keten met een focus op kostenverlaging. Maar onze uitdagingen nu gaan niet zozeer om kostenstijging, maar hebben meer te maken met de klimaat-

verandering en hoe we daarmee omgaan in ons watersysteem. Dat is waar iedereen zich op dit moment grote zorgen over maakt. Dat we ons hele watersysteem moeten omvormen van zoveel mogelijk water snel afvoeren naar zo lang mogelijk veel water vasthouden. Dan heb ik het niet alleen over oppervlaktewater, want de relatie met grond-, drink- en industriewater is daarbij natuurlijk evident aanwezig. Iedereen vraagt zich af of de droogte van de afgelopen tijd een indicatie is dat we echt aan de grenzen van ons systeem zijn gekomen.'

'We moeten ook steeds meer nadenken over hoe de watercyclusgedachte in Nederland eruitziet. Hoe zorgen we dat het water zich echt in een cirkel, in een cyclus blijft bewegen? Ik ben van mening dat we moeten nadenken over het water dat de waterschappen zuiveren in de rioolwaterzuiveringsinstallaties. Kunnen we dat ook niet meteen geschikt maken voor toepassing in de industrie of de landbouw? Met het concept van de Waterfabriek zetten we hier stappen mee.'

'Bij 'mijn' waterschap Amstel, Gooi en Vecht hebben we een probleem met zout kwelwater. Als we dat wegpompen uit de ondergrond zodat het niet meer het oppervlaktewater bereikt, kan ons dat mogelijk helpen om de waterkwaliteit te verbeteren. Kunnen we dan meteen diezelfde bron gebruiken voor drinkwater? Op die manier kijken we veel meer vanuit een watercyclusgedachte om het water in Nederland zo duurzaam mogelijk te gaan gebruiken. Dat zijn de uitdagingen voor de toekomst.'

Maar klimaatadaptatie is, in mijn overtuiging, echt het leidende vraagstuk. Bij Amstel, Gooi en Vecht hebben we het BOWA, het Bestuurlijk Overleg Water. Je ziet hier ook dat de focus op de (afval-) waterketen is verbreed naar klimaatadaptatie. Ons veranderende klimaat raakt niet alleen aan waterveiligheid, maar ook aan waterkwaliteit, energietransitie, circulaire economie en ruimtelijke ordening. Dat zijn steeds meer de vraagstukken waar alle drie de waterpartners – waterschappen, drinkwaterbedrijven en gemeenten – zich mee bezighouden.'

Vewin wil de verworvenheden van het Bestuursakkoord Water (BAW) behouden en wil met de partners nieuwe afspraken maken over nieuwe uitdagingen. Het huidige Bestuursakkoord Water en de aanvullende BAW-afspraken zijn succesvolle instrumenten gebleken en lopen eind 2020 af. De gestelde kostenbesparingsdoelen zijn behaald en er zijn grote stappen gezet op het gebied van de kwaliteit van dienstverlening en het verminderen van de (personele) kwetsbaarheid. De samenwerking tussen gemeenten, provincies, waterschappen en drinkwaterbedrijven is geïntensiveerd en biedt de burger en de waterpartners veel voordeel, inzicht en spin-off. De gezamenlijke opgaven zijn groot en urgent, bijvoorbeeld ter verbetering van de waterkwaliteit, waterkwantiteit, ordening van de drukte in de ondergrond, grote investeringsopgaven in de infrastructuur van de waterketen, klimaatopgaven en circulariteit. Wateropgaven kunnen niet meer sectoraal worden opgelost. Daarom is het van belang dat oplossingen niet in deelsystemen worden bedacht, maar dat wordt gestreefd naar de laagste maatschappelijke kosten en doelmatige en duurzame waterketens en watersystemen. Vewin is groot voorstander van een vervolg op het Bestuursakkoord Water. De totstandkoming van nieuwe afspraken tussen de partners vraagt om actieve regie, stimulering en facilitering van de minister van IenW.

Wat zijn daarbij de tussen de waterpartners gedeelde belangen?

‘Ik gaf het net al een beetje aan. Het is het zoeken naar duurzame oplossingen. Of zoals sommige mensen het noemen: ‘volhoudbare oplossingen’. We vragen ons terecht af hoelang het huidige systeem nog in stand kan worden gehouden in het licht van de klimaatverandering en de toenemende vraag naar schoon water. Dat is, denk ik, het grootste gedeelde belang. Dat vraagt om een robuust regionaal systeem en om afstemming tussen maatregelen. Natuurlijk blijven lasten daarbij ook een vraagstuk. Maar de kernopgave is volhoudbare duurzame oplossingen.’

Wat is de meerwaarde van een gezamenlijke aanpak van de wateruitdagingen? Wat zijn de valkuilen?

‘Simpelweg is het zo dat je als één partij dit soort uitdagingen gewoon niet aankunt. We hebben elkaar daarin keihard nodig. Als we grondwater blijven onttrekken, zonder na te denken over hoe we ervoor zorgen dat er ook weer voldoende water in de bodem infiltrereert, dan hebben we met elkaar een probleem. Als we niet meer werken aan het voorkomen van het vervuilen van de bron, hebben heel veel verschillende partijen een probleem. Dus ja, de realiteit is dat we het niet zonder elkaar kunnen.’

‘Er zit veel synergie tussen de verschillende waterpartners. Ik denk dat je alleen samen de complexiteit goed kunt zien en dat je elkaar dus nodig hebt om verder te komen. Of dat nu gaat over samen innoveren, over kennis delen of over elkaar leren kennen. Weten waar je tegenaan loopt en weten wat je belangen zijn. Weten met wie je bezig bent op welk gebied en met welke projecten. En hoe we die slim op elkaar af kunnen stemmen.’

Hoe zou de gezamenlijke aanpak, ontstaan uit het BAW, bestendig kunnen worden?

‘We hebben gezegd dat er wat ons betreft geen nieuw Bestuursakkoord hoeft te komen dat weer gericht is op kostenbesparing. Wel willen wij dat de regionale samenwerking blijft doorgaan. We zien daarbij ook dat de strategische wateropgaven in het licht van klimaatverandering heel veel bestuurlijke samenwerking vragen, ook op koepelniveau. Dus ik vind dat het gesprek vooral moet gaan over hoe we vanuit die urgentie voor verandering de samenwerking nog beter kunnen vormgeven. Ik vind het heel erg belangrijk dat kostenefficiëntie daarin niet leidend is, maar: hoe realiseren we met elkaar een duurzaam en klimaatadaptief watersysteem in Nederland?’

‘Er zijn veel uitdagingen voor de waterpartners. Zoveel dat het verstandig is om daarbij samen goed na te denken over hoe we deze vraagstukken goed op onze ‘eigen tafel’ houden. En ook over hoe wij ze op de tafels van anderen krijgen. Zeker als het gaat over ruimtelijke adaptatie en de regelgeving in Europa. Ik denk dat we veel meer uit een brede integrale blik moeten werken: hoe kunnen we onze verschillende belangen en gezamenlijke verantwoordelijkheid echt omzetten in collectieve doorzettingskracht?’

Duurzaam Valkenburg

Valkenburg is een mooi voorbeeld van hoe het BAW bedoeld is: integratie en samenwerking in de waterketen met kennisuitwisseling, waarbij de waterketen vanuit de maatschappelijke opgave beschouwd wordt.

De gemeente Katwijk wil al jaren een van de duurzaamste dorpen in Nederland realiseren. Hiervoor lijkt Valkenburg met 5.600 wooneenheden een zeer geschikte locatie. De samenwerkende partijen realiseren zich dat duurzaamheid meer is dan de energietransitie alleen. Daarom is de samenwerking tussen de gemeente Katwijk, het Hoogheemraadschap van Rijnland en drinkwaterbedrijf Dunea tot stand gekomen vanuit het BAW en vanuit de samenwerking in de waterketen.

Momenteel zoeken de partijen naar duurzame oplossingen in sanitatie, aquathermie en drinkwaterbesparing. In deze integrale aanpak lijken deze thema's onlosmakelijk met elkaar verbonden. Zo kan drinkwaterbesparing leiden tot een ander sanitatieconcept, dat weer een rol kan spelen in het terugwinnen of vasthouden van energie (TEA). Ook wordt samengewerkt met ontwikkelaar Bouwfonds Property Development en grondeigenaar Rijksvastgoedbedrijf. Zonder deze partijen is een integrale oplossing niet mogelijk en bestaat de kans dat het uiteindelijke resultaat en de kosten kunnen tegenvallen.

Wat heeft het Bestuursakkoord Water uw organisatie en de Nederlandse waterwereld in het algemeen opgeleverd?

Breunis van de Weerd (VNG): 'Dat heeft een enorme financiële besparing opgeleverd en een veel betere samenwerking binnen de hele 'waterwereld'. En met de besparing bedoel ik echt driekwart miljard euro per jaar die we minder hebben uitgegeven. Dat is echt heel veel geld. Daarnaast zijn door de kennismaking en de samenwerking met elkaar de verhoudingen heel anders komen te liggen. Zo'n vijftien jaar geleden had je nog de situatie 'gemeenten versus de waterschappen'. Dat gebeurt nu veel minder. We zoeken elkaar op, gaan met elkaar in gesprek en bekijken samen hoe we vraagstukken kunnen oplossen. Hiermee hebben we met elkaar een wezenlijk andere basishouding gekregen.'

Wat zijn de factoren die samenwerking tussen waterpartners tot een succes maken?

'Wat ik in de eerste plaats heb geleerd van de samenwerking, is dat wij een gemeenschappelijk doel hebben met elkaar. Dat doel was: besparen. In je eentje binnen de sector lukte dat niet. Maar met elkaar kregen we heel veel voor elkaar. We bespraken onderling waar we tegenaan liepen en hielpen elkaar. Dat leidde uiteindelijk tot forse besparingen. Het elkaar leren kennen, tilden we op een bepaald moment naar een hoger niveau: we kregen ook vertrouwen in elkaar waardoor je elkaar vaker opzoekt. Het leren kennen en het vertrouwen in elkaar is dus ook een belangrijk facet geweest.'

'Op landelijk niveau was weliswaar een doel bepaald, maar niet hóé wij de weg daarnaartoe moesten invullen. Dat hebben wij zelf vormgegeven. Die ruimte heeft erg bijgedragen aan het succesvolle resultaat, omdat iedereen zijn inbreng had en er daardoor niemand de hakken in het zand zette. We hadden een afspraak met elkaar en daaraan werkten we met elkaar. Dat was overigens niet vrijblijvend, er zat wel een lichte dwang achter. Dat heeft goed uitgepakt.'

Wat zijn de wateruitdagingen van nu en de nabije toekomst?

'De vraagstukken waar we nu voor staan, wil ik graag samenvatten in twee hoofdgroepen: de klimaatadaptatie en de waterkwaliteit. Bij klimaatadaptatie horen droogtebestrijding, overstromingen, zeespiegelstijging en hittestress in de woonwijken. Dat is een enorme uitdaging. Bij waterkwaliteit denk ik aan medicijnresten, nieuwe stoffen in het water, natuurkwaliteit met de nutriëntendiscussie en de drinkwaterkwaliteit.'

Wat zijn daarbij de tussen de waterpartners gedeelde belangen?

'Ik vind dat een hele mooie en belangrijke vraag. We moeten hiervoor kijken naar het toekomstperspectief op gebieden zoals leefbaarheid, veiligheid, een schoon milieu en kosten. Hier hebben alle burgers van Nederland belang bij, dus ook alle waterpartners.'

'De gezamenlijke inbreng van de waterpartners kan bijdragen aan deze thema's. Op het moment dat je met elkaar een commitment hebt, kijk je wat jouw bijdrage als partner is, in het geheel. Als ik veiligheid als voorbeeld neem: daar hebben we allemaal baat bij. Of je nu op de Veluwe woont of in een polder. Iedere overheidspartij heeft daar zijn eigen inbreng in.'

Breunis van de Weerd, VNG.

Wat is de meerwaarde van een gezamenlijke aanpak van de wateruitdagingen? Wat zijn de valkuilen?

'Als we praten over samenwerken, zeg ik altijd: 'Samen kom je verder'. Binnen de ingewikkelde samenleving waarin wij leven, merk ik dat het op zich niet slecht gaat wanneer iedere partij zijn eigen ding doet. Maar als je samen met collega's van je sector gaat nadenken, zie je nieuwe mogelijkheden ontstaan, die je in je eentje niet zou hebben. Dat biedt een stuk meerwaarde. De valkuil is wel dat het langer duurt. Want samen kom je verder, maar alleen ga je sneller. Dat is nu eenmaal zo. Je moet met mensen in gesprek en de ene wil de ene kant op en de ander wil de andere kant op. Maar als je dat niet doet en er nooit aan begint, dan kom je er ook nooit. Dat hoort bij het proces om tot mooie resultaten te komen.'

Hoe zou de gezamenlijke aanpak, ontstaan uit het BAW, bestendig kunnen worden?

'Mijn idee hierover is dat we er niet aan ontkomen om op landelijk niveau gezamenlijke toekomstdoelen te formuleren. Met doelen bedoel ik: leefbaarheid, veiligheid, schoon milieu en kostenverlaging. Deze vervolgens met elkaar uitwerken en dan schouder aan schouder ermee aan de slag. Wel moet iedereen helder hebben wat zijn bijdrage is en wat er van hem of haar wordt verwacht.'

'Aan de waterbedrijven wil ik mijn waardering uitspreken; de sector heeft grote stappen gezet. Ik ben erg tevreden met de rol die zij hebben gepakt. Tot zo'n vijftien jaar terug had deze sector toch een heel eigen cultuur en dynamiek. Op koepelniveau kwamen we elkaar soms wel eens tegen in Den Haag. Nu weten we elkaar te vinden, wisselen we kennis uit en kijken we in elkaars keuken. Er is een heel andere cultuur ontstaan, dat werkt heel fijn.'

Riksta Zwart, Vewin en WBG.

Wat heeft het Bestuursakkoord Water uw organisatie en de Nederlandse waterwereld in het algemeen opgeleverd?

Riksta Zwart (Vewin en WBG): 'Als ik aan het BAW denk, denk ik aan de drieslag: veiligheid tegen overstromingen, goede kwaliteit van drinkwaterbronnen en voldoende zoet water, zeker met het oog op onze droge zomers van de afgelopen jaren. Als we kijken naar de hoeveelheid aandacht die we hieraan hebben besteed en op welk niveau we nu zitten, in vergelijking met waar we eerst stonden, zie je dat er een hele grote slag is gemaakt. In bewustwording én in verbinding. Het gaat niet alleen om zakelijke aspecten zoals efficiëntie en bezuinigingen, maar ook om de kwaliteit van onze besluiten en hoe we zaken bereiken. Dat we transparant zijn voor alle partijen in hoe wij dat doen. Hierin hebben we landelijk hele belangrijke stappen gezet. Daardoor zien we ook meteen wat er nog nodig is en waar onze gezamenlijke uitdagingen liggen. De ontwikkelingen van de laatste jaren laten zien dat wij voor nog grotere uitdagingen staan, zoals klimaatverandering, antropogene druk op drinkwaterbronnen, watertransitie, het langer vasthouden van water, aanvulling grondwaterbronnen en waterbewustwording.'

'We zijn al ver gekomen, maar zijn ook op een volgend niveau van uitdagingen beland waar juist dat samenwerken nóg meer van ons gaat vragen. Niet alleen qua aandacht en geld, maar ook op het gebied van integraal denken en doen. Over de grenzen van onze organisaties heen. Ja, dat is best een uitdaging! Ik noem het: het ontschotten van de wateropgaven. Dat vraagt transitievaardigheden: echt anders denken en doen.'

'Vanuit mijn eigen organisatie Waterbedrijf Groningen zeggen wij tegen iedereen die op het punt staat om een besluit te nemen rondom het ruimtelijke domein: 'Heb je gedacht aan het waterbelang?', 'Is er voldoende water?', 'Komen onze toekomstige bronnen of de

kwaliteit van het water in het geding door jouw besluiten?'. Wij hebben dit ook opgenomen in ons beleid. Wij denken na over oplossingen en werken constant aan bewustwording. Wij willen zelf heel gedreven zijn op dit vlak. Maar we willen ook dat alle andere partijen, zoals gemeenten en provincies, daarvan doordrongen zijn. Het is tenslotte een gezamenlijke opgave. De grootste transitie is toch wel die omslag naar een toekomstbestendige waterhuishouding. Dat is echt de allergrootste uitdaging voor de komende jaren.'

Wat zijn de factoren die samenwerking tussen waterpartners tot een succes maken?

'Ik denk dat het de transparantie is rondom de opgave die wij allemaal hebben. We leggen onze belangen naast elkaar en zijn in staat om met elkaar doelstellingen te realiseren. Ik vind het heel waardevol dat dit over de grenzen van alle organisaties heen gaat. Regionaal zijn de uitdagingen ook nog eens heel erg verschillend. We weten elkaar ook landelijk te vinden. We luisteren écht naar elkaar en kijken vervolgens hoe we het gaan aanpakken. Dat vind ik toch wel het allerbelangrijkste. Als je samen iets wilt realiseren, lukt dat alleen als je het er samen over eens bent dat je het ook allebei wilt.'

Wat zijn de wateruitdagingen van nu en de nabije toekomst?

'Wat echt een uitdaging is, is voldoende water van de juiste kwaliteit en het juiste watergebruik voor de juiste toepassing. En hoe realiseer je dat met al die infrastructuur? Dat is echt complex. Dat zijn veel uitdagingen, zeker ook door de klimaatverandering. Ook is er veel gaande in de ondergrond, met alle andere transitie die er spelen. Maar we nemen als Waterbedrijf Groningen onze verantwoordelijkheid in deze uitdagingen. Een mooi voorbeeld hierin is de ontwikkeling van duurzame industriewatervoorziening in Groningen. Hiermee wordt een alternatief voor drinkwater geboden voor de industrie.'

Duurzame watervoorziening Noordoost-Groningen

Waterbedrijf Groningen en industriewaterdochter North Water werken gezamenlijk aan de duurzame versteviging van de watervoorziening in Noordoost-Groningen. Er wordt een nieuwe industriewaterzuivering gerealiseerd op het terrein van de rioolwaterzuiveringsinstallatie (rwzi) in Garmerwolde. Ook komt er een nieuw transportleidingtracé voor industriewater, vanaf Garmerwolde via Appingedam richting de Eemshaven. Waterbedrijf Groningen legt gelijktijdig een nieuwe drinkwaterleiding aan en zorgt daarmee voor een robuuste drinkwaterinfrastructuur voor het leveringsgebied Noordoost-Groningen.

Duurzame keuzes

Met de nieuwe industriewaterzuivering wordt voorzien in de toenemende vraag naar water vanuit Noordoost-Groningen. De keuze voor het rwzi-terrein van waterschap Noorderzijlvest is een gezamenlijke duurzame keuze. Vanaf hier is voldoende oppervlaktewater van goede kwaliteit uit het Eemskanaal beschikbaar als bron voor industriewater. Daarmee blijven drinkwaterbronnen behouden voor de drinkwatervoorziening. Momenteel vindt een verkenning naar nadere samenwerking plaats; voor hergebruik van het gezuiverde afvalwater van de rioolwaterzuivering (effluent). Resultaat van deze effectieve samenwerking in de waterketen: een duurzame industriewatervoorziening, voldoende water op maat zónder invloed op de drinkwatervoorziening en hergebruik van effluent.

‘Het is een gegeven dat de waterkwaliteit van drinkwaterbronnen achteruitgaat omdat er steeds meer antropogene stoffen in onze bronnen voorkomen. Om de eigen drinkwaterbronnen te beschermen moet je lokaal met alle regionale stakeholders in gesprek en afspraken maken. Daarnaast is natuurlijk de landelijke wet- en regelgeving belangrijk voor de bescherming van bronnen.’

‘Wij zijn trots op de superkwaliteit van het drinkwater uit de kraan. Maar daarvoor hebben wij een goede kwaliteit van onze bronnen nodig. Willen we dit in de toekomst behouden, dan moeten we daaraan blijven werken. De hoeveelheden en kwaliteit van het water staan blijvend onder druk, want we leven in een dichtbevolkt land met veel bedreigingen voor de kwaliteit van ons water.’

Wat zijn daarbij de tussen de waterpartners gedeelde belangen?

‘We sleutelen natuurlijk letterlijk allemaal aan dezelfde waterketen. Het zou dus heel raar zijn om in territoria en schotten te denken. Het is niet van ‘Ik doe de zuivering en jij doet de rioleringen’. De keten is met elkaar verbonden en de klanten hebben te maken met alle waterketenpartners. De gedeelde belangen zijn er gewoon en we beïnvloeden elkaar aan alle kanten. We willen de beste kwaliteit en continuïteit bieden, tegen de laagste maatschappelijke kosten, dat is onze opdracht! Dat is de rode draad die alle partijen bindt: de

provincie, de waterschappen, de gemeenten en wij als drinkwaterbedrijven.’

Wat is de meerwaarde van een gezamenlijke aanpak van de wateruitdagingen? Wat zijn de valkuilen?

‘De gezamenlijke opgaven zijn groot en urgent, bijvoorbeeld ter verbetering van waterkwaliteit, waterkwantiteit, ordening van de drukte in de ondergrond, grote investeringsopgaven in de infrastructuur van de waterketen, klimaatopgaven en circulariteit. Wateropgaven kunnen niet meer sectoraal worden opgelost. Daarom is het belangrijk dat oplossingen niet in deelsystemen worden bedacht, maar dat wordt gestreefd naar doelmatige en duurzame waterketens en watersystemen. We versterken elkaar in de aanpak van de wateruitdagingen en daarmee komen we heel ver. Onze meerwaarde is dat alle kennis en kunde van alle partijen wordt ingebracht.’

Hoe zou de gezamenlijke aanpak, ontstaan uit het BAW, bestendig kunnen worden?

‘Wij zijn er, vanuit de drinkwatersector, een ontzettend grote en enthousiaste voorstander van om met deze efficiënte gezamenlijke aanpak verder te gaan. We hebben een hele mooie basis gelegd en afspraken gemaakt. Juist nu het complexer wordt, moeten we elkaar goed ‘vasthouden’ om vooruitgang te boeken.’

‘De stevige positie van het Rijk helpt hierbij. Het is ontzettend fijn als een gezaghebbende landelijke partij het belang van het BAW inziet en ons daarin ondersteunt. Dit motiveert ons om verder te gaan en ook die soms moeilijke stappen te zetten. Een mooie extra opbrengst is dat er soms onverwachte partijen opstaan, die het belang van water nog eens onderstrepen, zoals klanten. Zij zijn voor ons belangrijke ambassadeurs.’

Betere waterkwaliteit in Schone Maaswaterketen

Goede waterkwaliteit is een thema dat drinkwaterbedrijven en waterschappen verbindt. Gezamenlijk onderzoek naar een techniek om medicijnresten uit afvalwater te verwijderen (poederkooldosering) vormde de start van de samenwerking tussen enkele drinkwaterbedrijven, waterschappen, Rijkswaterstaat en het ministerie van IenW.

Inmiddels is het initiatief uitgegroeid tot een samenwerking gericht op een gezamenlijk actieplan om organische microverontreinigingen in het Maasstroomgebied te verminderen. Aandacht voor aanpak bij de bron en samenwerking met de industrie en het buitenland leveren een totaalplaatje van de problematiek op. Het afstemmen van meetprogramma's, beter zicht op (in)directe lozings en informatie en kennis delen via de Atlas Schone Maaswaterketen ondersteunen het totaalplaatje verder. Intensieve samenwerking zorgt ervoor dat partijen elkaar beter leren kennen en beter zicht op elkaars belangen hebben. Zo kunnen de waterketenpartners samen bouwen aan een concreet actieplan om de waterkwaliteit te verbeteren.